

מ"ת 10717/05/15 - מדינת ישראל נגד טלאל אבו סעיליק (עציר) - לא בעניינו, טלאל אבו עליון (עציר) - בעצמו, פואד אבו עליון (עציר) - לא בעניינו

בית משפט השלום בבאר שבע

מ"ת 10717-05-15 מדינת ישראל נ' אבו סעיליק(עציר) ואח' 01 ספטמבר 2015

לפני כבוד השופט דניאל בן טולילה

המבקשת
מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד נופר לוי

נגד
המשיבים

1. טלאל אבו סעיליק (עציר) - לא בעניינו
2. טלאל אבו עליון (עציר) - בעצמו
- ע"י ב"כ עו"ד שירלי הדר ממשרדו של עו"ד ברגר
3. פואד אבו עליון (עציר) - לא בעניינו

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

בעניינו של המשיב 2

בפניי בקשה לעיון חוזר, במסגרתה מתבקש בית המשפט להורות על שחרורו של המשיב לחלופת מעצר חדשה בעיר באר שבע, בפיקוח שני ערבים חדשים שלא נבחנו על-ידי בית המשפט, יחד עם איזוק אלקטרוני. במהלך הדיון שנערך בפניי ביום 31.8.15 התייצבו הערבים ונחקרו על-ידי הצדדים.

בא-כוח המשיב סבור כי יש בחלופה המוצעת לצמצם את המסוכנות הנשקפת מן המשיב. המדובר במפקחים מבוגרים המבינים את משמעות הפיקוח, החלופה - יש בה כדי להרחיק את המשיב מסביבתו הטבעית בתל שבע. המדובר במשיב שמצוי במעצר מזה כארבעה חודשים, דבר שיש בו להוות גורם ממתן, בפרט נוכח גילו הצעיר. עוד נטען כי מהחלטת כב' הנשיא אלון ניתן ללמוד כי אין לפסול חלופה בעניינו של המשיב באופן קטיגורי, אלא החלופה הקונקרטית שנבדקה לא נמצאה מתאימה.

בא-כוח המבקשת מתנגד לבקשה לעיון חוזר, וזאת בשים לב למסוכנות הגבוהה הנשקפת מן המשיב ובשים לב לכך

שאלו בחלופה המוצעת כדי לצמצם מסוכנות זו.

לאחר ששמעתי טיעוני הצדדים, קראתי ההחלטות הקודמות, שמעתי המפקחים, קראתי התסקיר, ועברתי על חומר החקירה, מצאתי לדחות את הבקשה לעיון חוזר ולהותיר את המשיב במעצר עד תום ההליכים.

בפתח הדברים ובקצרה אציין כי בעניינו של המשיב, הגם שעסקין בעבירות רכוש, קיימת רמת מסוכנות במדרג הגבוה לפגיעה ברכוש הציבור ובטחונו. הדברים מצאו ביטוי הן בהחלטת כב' השופט עטר, הן בתסקיר והן בהחלטת כב' הנשיא אלון. לא אחזור על כל מאפייניו של התיק ונסיבות ביצוע העושה והמעשה, ובקליפת האגוז יצוין כי עסקין בעבירת רכוש שבוצעה בצוותא חדא, בשעת לילה, תוך התארגנות מוקדמת ושימוש באמצעי פריצה. המדובר במעשים לכאוריים המבוצעים פרק זמן קצר לאחר שהמשיב הורשע בעבירה נושאת אופי דומה, בעודו ממתין לריצוי עונש של עבודות שירות וכאשר תלוי ועומד נגדו מאסר מותנה בן עשרה חודשים שהינו בר-הפעלה. לא בכדי כב' הנשיא אלון קבע בעניינו של המשיב, הגם שלא פסל באופן חד-משמעי היתכנותה של חלופה, כי: **"צירוף הדברים מלמד על העורר כמי שהתארגנות בחבורה לצורך פריצה וגניבת רכבים מהווה קו עיסוק בשבילו"**.

אמירה זו של כב' הנשיא עולה בקנה אחד עם התרשמות שירות המבחן אשר מציין כי למשיב קווי אישיות ילדותיים, וכי להערכתם, בהעדר מסגרת טיפולית בה יוכל לרכוש כלים להתמודדות עם מציאות חייו, קיים סיכון רב להישנות התנהגות עוברת חוק.

כשזו תמונת הדברים הרי חלופה בעניינו של המשיב מן הראוי שתהיה מן המעלה הראשונה. החלופה שהוצגה בפניי רחוקה מלהיות כזו, הגם שלכאורה מאפשרת התקנת איזוק אלקטרוני. התרשמות בית המשפט הינה כי המפקחים אינם מעורים בחייו של המשיב ובאורחותיו עובר למעצרו. אכן החלופה מוציאה את המשיב מגדרי היישוב תל שבע, אולם בוודאי שאין לומר כי עסקין בהרחקה משמעותית, וזו מצויה בקרבה גיאוגרפית רבה למקום מגוריו או לסביבתו ממנה יצא וביצע לכאורה את המיוחס לו.

במהלך חקירתו של מר סלימאן אבו עליון הלה נשאל האם סיים את משימת הפיקוח במסגרת ת"פ 278-10-14 שם היה אמור לשמש כמפקח בעניינו של מחמוד אבו עליון בגין ביצוע עבירות רכוש דומות. במענה לשאלת בית המשפט הלה ציין כי: **"אני סיימתי את הערבות שלי על אנשים אחרים"**. עיון בהליך המ"ת ובדיונים השונים מגלה כי המפקח לא דק פורתא, כאשר אך ביום 15.7.15 הגיש תצהיר לבית המשפט השלום באשקלון לפיו כתנאי להסרת האיזוק וביטול מעצר הבית הוא מתחייב לשמש כמפקח צמוד למוחמד אבו עליון לכל מקום בו ילך ולסירוגין עם מפקח נוסף. **די בכך כדי לפסול את המפקח משמש ככזה.**

יתירה מכך (והרבה מעבר לצורך), מעבר על הפרוטוקולים השונים בהליך המ"ת שבו זה משמש כמפקח מלמד כי בכתובת שמוצעת כיום לשמש כ"מעצר בית" התנכלו, על-פי טענת המפוקח, השכנים, דבר שהביא אף לנקיטת אלימות כלפי המפוקח ותלישתו של האיזוק האלקטרוני אגב כך מגופו של המפוקח. אותה התנכלות הביאה, בין היתר, לשינוי כתובת "מעצר הבית" כפי שפורט לעיל. הגם כך, חלופה זו מוצעת פעם נוספת. עוד יצוין להשלמת התמונה כי למפקח מר אבו עליון סלימאן מספר רב של הסתבכויות בעבירות פליליות שונות, אם כי ישנות יחסית, ולא בשל כך תבוסס

הפסילה שלו מלשמש כמפקח.

חוסר המעורבות וחוסר הסמכותיות שמוצא בית המשפט במפקח הראשון באים אף ביתר שאת בעניינו של המפקח החלופי, מר אבו עליון עבדאללה, אשר כלל לא ידע, עובר לחקירתו בבית המשפט, היכן תהיה כתובת "מעצר הבית". התנהלות זו מלמדת על חוסר התבונה של המפקח בדבר התשומות הרבות להן יידרש לצורך משימת הפיקוח. הדברים אמורים בפרט נוכח כך שלדבריו הוא נכה, ובמעמד מתן החלטה זו הינו פסול מלנהוג. הלה אינו מעורב בחיי המשיב ומכריו, תוך שטען יותר מפעם אחת כי ברצונו לחתן את המשיב.

בנסיבות האמורות לעיל, בהינתן המסוכנות הגבוהה הנשקפת מן המשיב, לצד הספק בדבר היכולת ליתן בו אמון, ועל רקע חולשתה של החלופה המוצעת, הבקשה לעיון נדחית.

**ניתנה והודעה היום י"ז אלול תשע"ה,
01/09/2015 במעמד הנוכחים.
דניאל בן טולילה, שופט**